

Politikai napilap.
Megjelenik (vasarnap kivételével)
mindennap esti 5 óráig.
Szerkesztőség és kiadóhivatal
VIII., Rökk Szilárd-utca 4. szám.
Telefon:
Igazg. 55-53, kiadóh. 55-95,
szerkesztőség 54-63.
Szám Budapestén két fillér,
vidéken négy fillér.

ESTI UJSÁG

Előfizetési ár:
Helyben, hazhoz hordva:
Egy hónapra kor. 80 fill.
Negyedévre 2 kor. 40 fill.
Videken, postai szétküldéssel:
Egy hónapra 1 kor. 10 fill.
Negyedévre 3 kor. 30 fill.
Hirdetési díj: Egy 4 hasábos honpa-
reille kor. 20 fill.

Föltámadás.

A lét vagy nem lét kérdése ez, mélységes értelemmel megoldva az emberi lélek legmagasztosabb képzetében: a hitben.

Mi szörnyű volna, élni azzal a tudattal, hogy minden földi törekvésnek egy és ugyanaz az eredménye: a föloszló vég, a végső megsemmisülés! Érdemes volna-e az élet mindama szép és nemes törekvése, a melyet benne az isteni leheltől megihletett lélek végez, ha minden szépnek, nagy-nak, nemesnek is végét, elmerülését és bukását jelentené a rideg halál?

Föltámadunk! Ez vigasztal, ez biztat, ez enyhít sok fájdalmat göröngyös földi pályánkon! Ez föl-emeli az embert a porból, meg-menti az enyészetből. Föltámadunk! Ez szárnyat ad a léleknek, égi magasságba emelkedni, s megérezve az isteni kegyelmet, sejtelmes áhitattal pillantást vetni a végtelenségbe, a halhatatlanságba.

Nincsen élet és nincsen halál, csak változat van, csak átmenet innen — oda. Az érzéki földi lét csak rövid előkészület a hosszú utra, a mely egy ismeretlen tartományba visz. De ez az ismeretlen ország nem a sötétség birodalma. Menyei világosság ragyogja be és menyei jóság. Vergődő, tépelődő lelkünk égi fényességet lát, a melynek fehér sugarában elenyészik minden sötét folt, a mely hozzánk tapadt a gyarló földi létben.

Oh, mi mélységes értelem van a föltámadás gondolatában! Mi nagy-szerű, mi fenséges és mi bölcs a megváltás eszmei tartalma! Kétezer éve írják és magyarázzák a bölcsök; de a világ összes nyelvénél nincs annyi szava s a véges elme bölcseségének nincs akkora mélysége, hogy kifejezhetné avagy kimeríthetné a nagyságnak és bölcseségnek azt a kiapadhatatlan tengerét, a mely a világ-história leghatalmasabb és legmegrázóbb tragédiájában: Jézus kinszenvedésében és a világ meg-váltásában jutott kifejezésre...

Istállóban született, alacsony sorsban nevelkedett. Azután egész élete a földön mérhetetlen szenvedésben telt el. Üldözték, elárulták, bántalmazták. Leköpte a tömeg s feszítsd meg-et kiáltottak reá a farizeusok. Tövisselel sebeztek a homlokát s dárda hegye járta át szívéét. A kálvária tizenkét állomásán hordoztatták véle a nehéz keresztet és latrok közt oltot-ták ki életét... Ámde nem lehe-

tett kivégezni őt, a kiből Isten la-kozott. Jézus feltámadt és vissza-szállt a menybe, a honnan szenvedésre és szenvedésével az emberiség megváltására — földre költözött.

Mennyi magasztos, lélekemelő örök tanulság és megannyi méltatlanul bántalmazott, méltatlanul üldözött és méltatlanul szenvedő sze-gény, szerencsétlen halandóra — mennyi örök vigasztalás rejlik Jézus passziójában a földön, a Megváltó tanításában s a ke-resztény hitvallás miszticizmusában és poézisében!

Tavasznak napsugaras ünnepe, magasba törő, égre néző, áhitatos lelkek virágvasárnapja, hajnalhasa-dásnak, életrekelésnek és meg-dicsőülésnek szép és nemes ünnepe: áraszd el sugaraiddal és a Meg-váltó szellemével az emberi lelket! Térítsd vissza a tévelygőket a gondviseléshez és az isteni szere-tettséghez, a mely nélkül nincs élet és kétségbeejtő a halál.

Világ folyása.

Dél-Afrikából még mindig nincs hír arról, hogy mi történik Transzvál keleti részén, nemcsak a buroknak, de az angoloknak a mozdulatairól sem hallatszik semmi. *French* tábornokról április elsőjén érkezett a legutolsó jelentés, a mely azt mondta, hogy *French* Transzvál legdélibb sarkából előnyomult egészen a Pongola folyóig, a mely talán egészben véve 15-20 angol mértföldnyire lehet *French* előbbi állásától. Hogy azóta mi történt az angol tábornokkal, nem tudni. *Botharól*, a bur fővezérről és seregéről sincs semmi hír, szintugy *De Wet*-ről sem. Egy angol ujság nem tartja kizártnak, hogy a nagy csata keleti Transzválban már megkezdődött s hogy hír eddig róla nem érkezett, annak okául azt mondja, hogy a burok valószínűleg elvagták a távirót Johannesburg felé is, Durban felé is, úgy, hogy *French* nem tud jelt adni magáról. Mindez azonban csak föltevés, mert bizonyosan nem tudni semmit. A hosszú hallgatás azonban mutatja, hogy az angoloknak az utóbbi napokban sem sikerült elérniük semmit, mert ha valami csatában győztek volna, azóta már jelentés jött volna róla Londonba.

Oroszország manduriai terveit világítja meg a pétervári hivatalos lapnak egy tegnapi közleménye, a melyben az orosz külügyminisztérium beszámol a Mandurriára vonatkozó tárgyalásokról. Hangoztatja a közlemény is, hogy Oroszországnak Kinában nincsenek külön terveit, Mandurriát csak azért akarja protektorátusa alá venni, hogy vissza-adja ismét Kinának, de csak akkor, ha ismét rend lesz Kinában. S miután igen sajnálja a közlemény, hogy a hatalmak akadékoskodása folytán az orosz-kinai szerződés nem jöhetett létre: kijelenti, hogy Oroszország most már bizonytalan időre megmarad Mandurriában úgy, a hogy most van, fenntartva minden rendelkezését, a melyt eddig az országban tett. Ez pedig annyit tesz, hogy Oroszország most már nem is tartja szükségesnek a kínai-orosz szerződés megkötését; ő már bent van Mandurriában s ha Kína szépszerivel nem akarja követeléseit teljesíteni, ő nem bánja, sőt örül neki, hogy most már elfoglalhatja Mandurriát a nélkül, hogy irás vagy ígéret kötelezné az országot visszaadására. Hogy mit szól a többi hatalmasság ehhez, azzal Oroszország nem törődik, mert tudja, hogy Mandurriából úgy sem tűzheti ki senki s a hatalmak óvakodni fognak, hogy Mandurriáért konfliktusba keveredjenek Oroszországgal.

Párisból jelentik, hogy ott nagy fel-tűnést kelt *Combé* jezsuita atyának egy beszéde, a melyet a szépszékéről mondott a kongregációról szóló törvény ellen Páris egy külvárosában. *Combé* a férfierey-kekről beszélt s ezek közt elsőnek azt mondja, hogy a legközelebbi képviselő-választásra adjanak össze a katolikusok mentől több pénzt, hogy a kongregációkról szóló törvényt megihusithassák. Ez a mű, mondá végül, fölébe helyezendő a jótékony-ság és a szeretet minden műve-nek, mert ez az alapja minden többi műnek. — A kongregációkról szóló tör-vény, melyet a kamara már el fogadott, mint Párisból jelentik, május 14-én kerül tárgyalásra a szenátusban s úgy mon-ják, hogy a szenátus több lényeges vál-toztatást szándékozik tenni a törvényen, különösen azokon a szakaszain, a melyek a kolostorok vagyonának a fölhaszná-lására vonatkoznak.

Budapest és a nagy világ.

— Levél a szerkesztőhöz. —

A vendéglősök nemzetközi kongresszusa a jövő esztendőben Budapesten fog tanácskozni. Szép és örvendetes esemény az idegenforgalom emelése szempontjából. Legalább a szép magyar főváros hírért szétviszik a messze világba, Budapest fekvését, látnivalóit be-mutató falragaszok, (ha ugyan vannak) helyet kapnak minden előkelő szállóban és akad tán majd vendéglős, ki a maga vendégeit elküldi hozzánk világot látni, tegyük hozzá szép világot látni. És ez nem is lehetetlen dolog. Tiroiban és Svájcban, a hova az egész világ turis-tái tódulnak, a vendéglős a szó jó értel-mében vett háziúr, a ki minden vendé-gével megismerkedik, paroláz velük, az ide-gen akaratlanul is érzi, hogy ő most tagja egy nagy családnak és kényelme nem annyira erszenyétől, mint sokkal inkább a háziúrhoz való viszonyától függ. Ilyen helyzetben nem is volna csodá-la-tos, ha a derék házigazda így szólna vendégéhez:

— Uram, ön, ugy látszik, már har-madszor van nálunk. Azt hiszem, ismeri már Svájcnak minden zugát. Hiszen szép mi nálunk minden, szebb vidéket, na-gyobb hegyeket, gyönyörűbb tekvésű ta-vakat tán sehoh sem talál. De azért ha már mindenáron turistáskodni akar, ajánlok én önnek valamit. Menjen Ma-gyarországba, járja be annak hegyes-völgyes vidékeit, ott még nem visz minden hegycsúcsra fogaskerekű és ha elfáradt, menjen a kék Duna partjára, talál ott egy amerikaiasan épített világ-várost oly festői környezetben, hogy be-illenek ide Svájcnak kellő közepébe.

Az idegen nyájasan bólint. Budapest-ről ő már sok mindent hallott, a pénzét ugy is ki akarja adni, miért ne lászson érte egyszer valami újat. Rögtön bele-bujik a vasuti utmutatóba és böngészni, vajjon olcsón, kellemesen lehet-e Magyar-országban utazni. És olvassa: Magyar-ország népei a zóna áldásában részesülnek, az ország egyes határáitól a másikig a vasuti jegyért csak tizenhat korona, oly olcsó, hogy körutazási jegyeket és retur-jegyeket Magyarországon egyáltalában nem adnak.

Az idegent elfogja a rémület. Uram, Istenem mondja, hisz ez az utazás ször-nyen olcsó a magyarnak, a ki egyszerre akarja az országot beutazni. De ha én négyszer akarom az utat megszakítani, már ugyanazért az utért 4 × 16 koronát fizetek.

Az idegen tovább olvas. A magyar vasutak, olvassa, mindent megtesznek az idegenforgalom emelésére. Például

Bécsből Finmába Magyarországon ke-resztül olcsóbb az ut, mint egyenesen a déli vasut vonalával. És eladták az Ur 1899. esztendejében összesen — száz ilyen jegyet.

Az idegen tovább akarja olvasni, mi minden olcsóbb a vasuton kívül a turis-tának és nem talál semmi többet. Söhajt és hivatja barátját, a vendéglőst:

— Kedves jó tanácsadóm, mondja, be-széljen még valamicskét Magyarországról. Mondja, turistaember kevés pénzzel megélhet-e? Milyenek a szállók?

— Jók, elsőrendűek.

— És az árak?

— Ha turista-lakra akad, ott olcsón megszállhat. Másról elsőrendű szálló-ban az ár is elsőrendű.

És a turista most számít. Svájcban fizet 30 frankot a vonatnak és azért 14 napig kedve szerint utazhatik minden-féle vonaton. Vagy ha ehhez nincs kedve, vesz egy rendes menetjegyet, az három napig érvényes, az utat tetszése, kedve szerint megszakíthatja, anélkül hogy az állomástönlöknél jelentkeznie, a jegyet lebélyegeztetnie kellene, szóval a jegy-gyel három napig a megszabott határok között kedve szerint mozoghat.

Magyarországon harmadosztályu jegy-gyel nem utazhat gyorsvonaton. Az igazi turista pedig csak harmadik osztályon utazik. Tehát csak lassanjáró személy-vonatokon járhat. Olcsón, mint talán a világon sehoh, beutazhatja *egyhuszamban* az egész országot, de ha már Nagyvárad szép fekvésű fürdőit, kincses Kolozvárt, Brassó vidéket kívánja megtekinteni és Predealon át egy pillantást akar vetni Romániába, ezért az egy utért többet fizet, mint Svájcban egy hónapi utazásért. És ekkor még csak Erdélyt látta. Hátha még a Kárpátok fürdőit is látni akarja és a Duna partján szeretne végigutazni, vajjon mennyit kell ezért az utért fizetni?

Nem arra a száz osztrákra van Magyar-orzágnak szüksége, a kik öles plakátaink után indulva részánják magukat, hogy az osztrák fürdőhelyen, *Abbazában* költik el a pénzüket, Budapestén keresztül teszik meg az utat, mert ezek ugyan kevés pénzért hagynak itt nálunk. Idegenforgal-munk csak akkor lesz, ha a turistavilág (manapság mindenki turista) erre mi-felénk veszi az útját és magával hozza az affektált turistáknak, az angoloknak százait. De minden turista, szegény és gazdag már megtanulta útját *praktikusan* berendezni, ezzel pedig együtt jár a harmadik osztályon való gyors utazás és kényelmes, olcsó vendégfogadás.

Mi magyarok áldjuk a sorsot, hogy Baross Gábor megcsinálta a zórarend-szert, ez nekünk jó és olcsó. De a turistáknak *drága*. Ebben a tekintet-ben sokat tanulhatnánk Svájctól. Ez a kis állam kileste a turisták minden ki-vánságát, menten teljesítette is, a mint a következmények mutatják — nem kárára.

A nagy turistaforgalom megoldaná a többi kérdéseket. Hamarosan keletkezne-nek az olcsó, jó fogadók. Vállalkozó kedv van még itt bőven Magyarországon és pénz is minden jó ideára.

Ilyen vívmányokkal kellene a turista-világot megörvendeztetni, a mely márszor-galmasan készíti jövő évi programját. Nem kellene semmiféle csábító ígéretek, öles, szines, gyönyörű plakátok, az a hír, hogy Magyarországon olcsón lehet utazni s olcsón lehet élni, megteremténé a ma-gyar idegenforgalmat. Magyarország ter-mészeti szépségeinek nem kell reklám;

ugyis megtalálja minden idegen s e szépsé-gek meghívják minden idegent. A mig Magyarországon minden drága lesz, addig Budapest el lesz zárva a nagyvilágtól, még ha a Városházán ezer tagu bizottságot alakítanak is az idegenforgalom emelésére.